

[Christophersen.]

turligvis kan vi alle være enige med finansministeren i, at i en situation som den, vi nu er i beskæftigelsesmæssigt, kan det være rimeligt at køre med et underskud. Men det er dog ikke ligegyldigt, om dette underskud er stort eller meget stort eller kæmpestort. Det er heller ikke ligegyldigt, i hvilken sammenhæng det underskud forekommer. Her ved finansministeren jo meget vel, at mit parti, venstre, hele tiden har fremhævet, at forudsætningen for, at man kunne føre en finanspolitik, som byggede på et betydeligt underskud, måtte være, at man samtidig sikrede en omkostningsstabilisering. Det er denne anden søjle i den økonomiske bygning, som vi desværre ikke mener er blevet tilvejebragt. Vi har ikke i det, der er sket indtil nu, kunnet se en virkelig bestræbelse på at styrke erhvervslivets konkurrenceevne. Det beklager vi. Men det betyder altså, som jeg også sagde i formiddags, at så bliver mulighederne for at køre en ekspansiv finanspolitisk linje så meget desto mere beskedne. Det må vi simpelt hen tage til efterretning.

Jeg har et par bemærkninger til hr. Lysholt Hansen. Hr. Lysholt Hansen beskæftigede sig lidt med min bekymring for, om skattelettelserne nu kunne fastholdes, og gjorde den bemærkning, at det burde venstre jo have sikret sig på et betydeligt tidligere tidspunkt. Nu ved jeg ikke, om hr. Lysholt Hansen forestiller sig, at vi skulle have vedtaget finanslovsforslaget den 2. december 1974 — det er nok ikke den tankegang, han har — men i og for sig er der ingen grund til at laste den tidligere regering for den usikkerhed, som kan opstå omkring mulighederne for at fastholde skattelettelserne. Den tidligere regerings finanslovsforslag er der jo et flertal for i folketinget på meget, meget væsentlige punkter. Det, som skaber usikkerhed omkring skattelettelsespolitikken, er jo, at den nuværende regering fremlægger en udgiftspolitisk linje, som bringer den i fare.

Dernæst vil jeg godt gøre nogle bemærkninger til fremskridtspartiet. Jeg lagde først mærke til, at hr. Svend Andersen (Rosk.a.) sagde, at han glædede sig over, at vi var nogle, der interesserede os for fremskridtspartiets spareforslag, men at vi desværre havde gjort os skyldige i en lang række mis-

forståelser, en så lang række, at han — jeg citerer:

„... vist ikke får tid til at imødegå dem i denne omgang, men vil vente med det til anden omgang.“

Nu er vi jo ved at nå frem til anden omgang, så kan hr. Svend Andersen (Rosk.a.) jo nå det, men det var en lidt mærkelig udtalelse, på baggrund af at hr. Svend Andersen (Rosk.a.) gik ned efter at have talt 10 minutter, der var jo 20 minutter ubrugt taletid; det havde været en passende periode til at imødegå disse forskellige ting.

Til gengæld har hr. Glistrup jo søgt at imødegå nogle af de ting, jeg har sagt, og jeg vil godt beskæftige mig med en enkelt ting. Det faldt ligesom hr. Glistrup lidt for brystet, at jeg fremstillede fremskridtspartiets forslag om civil værnepligt sådan, at 3. påskedags morgen ville den civile værnepligt, altså militærnægtertjenesten, ophøre. Hr. Glistrup sagde, at sådan skulle det ikke forstås. Det skulle forstås sådan, at der skulle være balance i foretagendet. Sådan mener hr. Glistrup altså tydeligvis det skal være, men i fremskridtspartiets ændringsforslag til finanslovsforslaget står der jo noget helt andet. Der står nemlig i ændringsforslagene om den sag, værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde, at de samlede beløb nedsættes med hele summen og hovedkontoen udgår. Og når man slår op i de bemærkninger, fremskridtspartiet ledsager dette ændringsforslag med, så står der simpelt hen: Ordningen ophører. Ordningen med værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde ophører. Der er altså ikke noget med, at der skal være balance i tingene, og at de civile værnepligtige ved en øget, flittig arbejdsindsats skal skaffe indtægter til det offentlige. Ordningen ophører 3. påskedags morgen, det fremgår ganske klart og tydeligt af bemærkningerne; ellers så må vi andre have læst dem ganske forkert. Den tekst ligger altså fremme, og det har hr. Glistrup jo også mulighed for at konstatere.

Der var en anden ting, jeg godt i den forbindelse ville trække frem. Jeg vil starte med hr. Svend Andersen (Rosk.a.), som talte om alle disse misforståelser. Der var en enkelt misforståelse, der da var grund til at få rettet, hvis vi har begået den — jeg mener nu nærmest, det er fremskridtspartiet, der har begået den. Det er et spareforslag,